

13. Apr. 1846

FAKTA

Dato:

13. Apr. 1846

Sidetæl:

Dagbog G, side 7-12

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.

KKS19998

Trykt udgave:

Bjarne Jørnæs (red.): Johan Thomas

Lundbye. Rejsedagbøger 1845-1846,

Statens Museum for Kunst 1976, s.

197-199; Jesper Svenningsen (red.):

Seks år af et liv. Johan Thomas

Lundbye – Dagbøger om tro, skæbne,

kunst og kærlighed, København 2018,

s. 418-420

TRANSSKRIFTION

Florenz 2 Paaskedag

Idag kom jeg da for første Gang i Galleri: Pitti; skjøndt jeg saae meget alvorligt paa de deilige Sager der, saa kan jeg dog endnu ikke notere mig noget rigtigt. Kun vil jeg optegne:

Ja, om Florenz kun havde Galleri Pitti, var det rigt, og G: Medici skal jo være langt rigere!

•12•

Samme Aften

Jeg har ikke kunnet lade være at købe et Kobberstik efter Raphaels Portrait af: Maddalena Strozzi Doni, det jeg ikke før huskede Navnet paa, og jeg bringer saaledes i det mindste een kjær Erindring med mig fra Galleri Pitti. Jeg betalte det med 1½ Francesconi (3 Daler dansk med et rundt Tal). Det vil glæde mig ret levende at mindes dette smukke Billed, og sandelig, jeg havde Lyst at prøve paa at male et Portrait saaledes arrangeret. Hvorfor skulle Portraitter dog som oftest være Fabrikarbejde. O, kunde vi faa igjen de gamle Kunstneres Foragt for Smiger og deres sandhedskjærlige Opfatning.

---

¹ Rafael (1483-1520). De otte omtalte malerier er henholdsvis Palazzo Pitti, Galleria Palatina, inv.nr. 151, 127, 165, 174 og 79 (sidstnævnte tilskrives nu Tizian), Galleria degli Uffizi, inv.nr. 40P, samt Palazzo Pitti, Galleria Palatina, inv.nr. 59 og 61.

² Pietro Perugino (ca. 1448-1523). Maleriet er Palazzo Pitti, Galleria Palatina, inv.nr. 164.

³ Maleriet er Palazzo Pitti, Galleria Palatina, inv.nr. 113, som nu tilskrives Francesco Salviati.

Flereng 1st Paaskedag.

Blæs signdigt af klage og jamre, naar
det jode ligger os saa nær og kommer saa
i færdigt. I dag fik jeg et Brev, hvori min
elskede Moder, Broders Memorativ, Breve
og Skeragaard alle havde været sin Deel. Alle
erindres de mig med Gæmhed og Venlighed, og
jeg har dog: Møllersørens minde glemme
det og gaa og vinde? Der er dog Sand-
hed i de Ord: det tænke, hvormed du har
opnaaet — her du er lykkelig fremfor.
Andre — lad mig ikke glemme det. —

Flereng 2^d Paaskedag

I dag kom jeg da for første Gang i Galleri:
Pittis; skjønt jeg saa meget alvorligt paa
de dertilige Lejer der, saa har jeg dog end som i alle
andere mig meget iagtet. Min vil jeg optegne:
Naphael: Madonna della Saggiala, samme
sin dertilige Cirkel, der vel er indfyldt saa
dertiligt som meget lirkel paa Jorden. Min
s. sig i dette Billed frem haves Noget, der skat
saa det vel som Marias Klæde, som i hui
Grad kommer mig. Jaac det dog: alle minder
ligt med samme Kunstner; man har gaaet
til ham med de størst tænkelige Forventninger.

og des iagtet skal han give end en mere.
Og i den simpleste Stilling: en Moder, der
skjerligt slutter Barnet til sit Brøst - gi
ser man meget saa høit og guddommeligt.
Det er set under Glas, men man ser det
deri iagtet. tydeligt, saa at jø ogsaa her
er mere Betragtning maatte stude
over den Længselhed og Fordringsfrihed, hvor
med det er gjort. Det er smukt at kalde
Joseph: den guddommelige, og det er trost
ligt, at han kun var et tydeligt Menneske;
at et Menneske skal kunne gives
saa skjønne Løner.

Joseph: Imperata. Jø gik imellem dette
og det først nævnte: tans og stille Pleen
og helv, jø veed ikke hvor jø helst vilde
sole. Her er det smilende guddomme
lige Barn saa ganske henrivende, og Maria,
ser man ikke den beskede Grund, der
læser sig ~~h~~ sigværdig til at have høret
Fælsken under Hjerte, hendes behagde
fromme Ansigt kan jø aldrig glemme.
Og Sta Catharina (?) som: Trafik boer
sig med Barnet - man har ikke Ord for
Gleden ved et s. sandanne Ting.
Joseph: Madonna del Baldacchino, iagtet

uistridigt under d. anden, saa dog, hvor deligt
er: Ikke ogsaa dette Billed. De fine uendte
Helgenst. Helser og de to delige rignen
de Engle foran. Men om det er forvandsket,
eller om det aldrig har haat det Melthede:
Farven, som hans iorige Billeder, skal
jji ikke kunne sige.

Raphael: Eschriets Lijn. I dette lille Billed har
han fremstelt Skaberen med en bløthed
som jji synes overgaaer selv Michel Angelo
i det sigtinske Capel i Rom. I Farven
er en ubegribelig Kraft og Uindring, men
ogsaa her uden Spor af Anstrengeles eller
Borgning. Det maatte saa dan veere, for
di han var ~~der~~, med hvem de alle blev
smaal.

Raphael: Julius II^s Portrait. Det blaaed,
hvis Naede selv Mester Michel bevaede
for, er her fremstelt natligt mesten
mildt, seendes her for sig; Arme stot
ter han simpelt paa S. distykhene af
Stalen, hvis to fuggeste Nyggeknepper
fortjener at bemerkes.

Raphaels: Leo X^s Portr med d. to Cardinaler. Ja,
jji ved ikke om det neppensinde vistes Træl
med noget af de to Billeder, ganske eens,

de begge bærende hans Naev; men det
Naapel forekommer mig dy at bæere
Prisen.

Naphael: to delige Portraetter, hvis Naev
j har glemt; men den skal j en an
den Gang komme tilbage til.

Perugino: Christi Paulegning, hvor
hver Figur er givet Præget af den dy
beste, iindvirkste stille Sorg over Fred
svens Død og j kan ikke tænke mig
atte givet med større Sæmpelhed og
Sandhed. J glemmer aldrig Grunden.
Der holder Christi klæved mellem sine
klæder - som der tilhøire foldes
klædernes - og Figurerne til en stor, som
ligger klædten op til kinden. Det er
det deds klæved - det er som Maleren
maa have været selv det frommeste
Gemt, for at give Udtrykket af en
saadan Tælmæd under haerde Li-
delser; der vi ene endte - Ternekronen
ligger ved Liden, det blege klæved, med
Dedens Mærke; Farve og Trækt, her er
bagefter. Det er: Sandhed opløftende -

og Pietro Perugino skal ogsaa aldrig
glemmes ved Liden af hans elskelige
Løsting. —

Michel Angelos Parcels. Endnu dette Billed,
hvor den strenge alvorlige Forfatter
har givet saa meget. Det Gie, som hæn-
der sprænger Træden kaster til den tredie,
der alt er beredt til at trykke Lagen
sammen, synes at sige: er det ogsaa
saa, at hans Livs trængsel skal overklip-
pes? og det med hele Skjebnens in-
høielige Alvor. — Med Udtagelse
af to Evangelister: Gallus Bergese,
der er en mindes betydelige, har vi aldrig
set noget Staffeli-billed af Mich Angelo
saa dette, og det er her mere det hoi-
e Alvor: Udtrykket som forbariser, med
den maleriske Behandling, som vi dog
i Capella Sistina: saa hoi grad
maatte mindes: hans Fresco. Det er
det første Udtryk af dette Billed. — imer-
gen ser vi det i ygen. —

Ja, om Florenz hæn hånd. Galleri: Pitti, var det
rigt, og G. Medici skal jo være langt rigere!

Samme Aften

Jeg har ikke kunnet lade være at fejle et Kob.
berstik efter Raphaels Portrait af: Maddalena
Strozzi Doni; det er ikke for tænkedes Navnet
paa, og er bringer saaledes idet mindets een
tyer Erindring med mig fra Galleri Pitti.
Jeg betalte det med 1/2 Francesco (3 Daler
sansk med et smukt Tal). Det var glad mig
at leve og at minde dette smukke Billed, og
sandelig, jeg havde lyst at prøve paa at male
et Portrait saaledes arrangeret. Men for skud
de Portraetter der som oftest vare Fabriker-
heide. O. kunde vi paa igjen de gamle Kunst-
ners Forsigt for Smitte og deres sandheds-
hjerlige Opfatning.

Florsdag 14 Ap.

Galleri Pitti (videre) Apollo Salen.

- Perugino: Maria Magdalene - halve Figur.
Rembrandt: Hans eget Portraet i yngre Alder, og
med en Ringkran af Staal.
Christofano Allori: St. Julians Hjerte smidethed (?) men
ser ham midte og et smukt Menneske, der
stiger ind af en Bænk.
Murillo: Madonna med Barnet, som er fremskudt
sigt med den ene haand paa Moderens
Bryst, det lyse Billed lidt bleget.